

[Alfred Jensen.]

uretfærdighed. Derfor har vi vendt os imod disse forbrugsafgifter, stillet forslag om afskaffelsen af dem.

Jeg mærkede mig, at den højtærede finansminister også var opmærksom på, at der ikke ved denne reform var taget hensyn til forbrugsafgifterne. Jeg ved ikke, om der ligger noget løfte i udtalelsen om, at ministeren ville være opmærksom herpå, når der skal gives lettelser. Han udtalte sig jo noget anderledes, da vort forslag om tekstilskattens bortfald var til behandling. Da sagde han, at hvis der skulle gives skattelettelse, måtte det være på de direkte skatter. Jeg deler altså ikke den opfattelse.

På min gruppes vegne vil jeg sige, at vi mener, at der på visse områder bør gennemføres lettelser i beskattningen, så man hjælper den mindrebemidlede del af befolkningen, men det forslag, der her er til behandling, går jo ikke ud på at hjælpe de mindrebemidlede. Jeg har nok hørt bemærkningerne om, at mindrebemidlede også får store skattelettelser. Man skal dog ikke se bort fra, at de grupper, der ligger høje, har fået lettelser af den ene og den anden art, ved afskrivningsregler, skattefri henlæggelser til investeringsfonds, forøgelse af mulighederne for fradrag af forsikringspræmier o. s. v., hvortil kommer, at personer med store indkomster skattemæssigt slipper særdeles lemfældigt. Det gælder ikke alene den personlige skat, det gælder også selskabsskatten. Derfor er der al mulig grund til at sætte ind for at lette skatten for dem, der må leve af deres hænder arbejde, dem, der ikke er i den begunstigede stilling, at de kan leve af andres slid og slæb.

Vi fik et forslag fra de samme to partier i fjor, hvor de dog oppe i toppen kom frem til en beskeden forhøjelse af skatten for de største indkomster. Det drejede sig kun om 50 kr., men det var dog en forhøjelse. Denne gang kommer man derimod med et forslag, der giver lettelser for de største indkomster, og det siger os egentlig, hvad det er, der er forslagens hensigt.

Den højtærede finansminister og forskellige ordførere har taget sig for at påvise urimeligheder i dette forslag, urimeligheder, som jo er ganske åbenbare, og som kun fremkommer, fordi det, man sigter efter,

ikke er at hjælpe dem, der sidder i vanskeligheder til halsen, men at hjælpe dem, der i forvejen er begunstiget og godt stillet. Det første punkt i forslaget drejer sig jo om opsparing og forudbetaling af skat m. v., det næste om fradrag efter forsørgerforhold. Det kan selvfølgelig være meget godt at få ret til at forudbetale skat; men enhver ved jo dog, at den jævne mand døjer med at betale sin skat til tiden, så heri ligger der ikke nogen hjælpende hånd til de dårligst stillede.

Man hæfter sig også ved forsørgerfradraget, som foreslås sat til 5 000 kr. for ægtepar og 2 500 kr. for enligt stillede. Vi har tidligere haft sådanne fradrag, men de var indføjet i skattelovgivningen på en sådan måde, at ikke alle skatteydere fik adgang til dem. I skatteloven af 1922 gjaldt det fulde fradrag jo kun for skattepligtige indkomster på op til 5 000 kr., så fandt der en aftrapning sted for indkomster på fra 5 000 kr. og op til 10 000 kr. Det er klart, at det var gennemført for at hjælpe dem med de små indkomster. Men her foreslår man det altså helt til tops, og det er klart, at disse fradrag hjælper dem med de største indkomster langt, langt mere end medborgeren med den lille indkomst.

Jeg kunne i og for sig også knytte nogle bemærkninger til de urimeligheder, der er ved opdelingen af indkomsten og bortfald af fradraget for hustruindkomst uden for hjemmet. Jeg føler ikke trang dertil efter alt det, der er sagt; de urimeligheder, forslaget indeholder på dette område, er tilstrækkeligt fastslået. Der er dog en ting, jeg i denne forbindelse gerne vil nævne, og det er, at man i forslaget end ikke finder på at omtale lønmodtagerfradraget. Jeg går ud fra, at man ønsker det opretholdt, men der har jo været adskillige diskussioner om, at man egentlig burde forhøje det. Og det er vel ikke nogen tilfældighed, at man lader hustrufradraget bortfalde. Det gør man, fordi man ikke ønsker at hjælpe de hustruer, der må tage arbejde uden for hjemmet for at bidrage til en forbedring af hjemmets økonomi, og som dog ved et sådant udearbejde udsætter sig for ekstraudgifter, ekstra besværligheder.

Disse ting viser tydeligt, hvad man er ude efter, og jeg må sige, at jeg har også undret mig over, at børnetilskuddet nu er